

USTAV PAMÄTI NARODA PODATEĽNA	
Došlo: 30 JAN. 2009 / 000240	
Číslo: DR/2006/00102	
Prílohy:	Vybavuje:

11C/52/2005 – 1096 –
1205204735

DR/2006/00102

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave sudkyňou **JUDr. Zlatou Mrázovou** v právnej veci navrhovateľa: **Ing. Jozef Šestáček, PhD.**, bytom v Bratislave, Júnová č. 9, zastúpený: **JUDr. Elenou Lalíkovou**, advokátkou, Kafendova 6, Bratislava, proti odporcovi: **Ústav pamäti národa Bratislava**, Námestie Slobody 15, Bratislava, o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

Súd určuje, že navrhovateľ bol neoprávnene evidovaný v materiáloch bývalej ŠtB - KS ZNB – Správy štátnej bezpečnosti Bratislava, ako jej spolupracovník a agent.

Súd ukladá odporcovi pripojiť k archivovanému spisu registračné číslo 10615 a registračné číslo 46201 právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava II spisová značka 11C/52/2005 vo veci ochrany osobnosti navrhovateľa.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania 1.067,38€, na účet advokátky **JUDr. Eleny Lalíkovej**, vedený v **UniCredit Bank** na č. účtu 51571006/111, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľ sa návrhom podaným na súd dňa 28.02.2005 domáhal ochrany osobnosti. Žiadal, aby súd určil, že navrhovateľ bol neoprávnene evidovaný v materiáloch bývalej Štátnej bezpečnosti (ŠtB) ako jej spolupracovník a tým istým návrhom súčasne žiadal, aby súd vydal predbežné opatrenie, ktorým by zakázal odporcovi do právoplatného skončenia sporu o ochranu osobnosti zverejňovať údaje o jeho akejkoľvek spolupráci so zložkami bývalej ŠtB. Dôvodom podaného návrhu mala byť okolnosť, že aj napriek osvedčeniu vydanému Federálnym ministerstvom vnútra ČSFR zo dňa 14.08.1992, ktorým je osvedčené, že navrhovateľ nie je evidovaný ako osoba uvedená v §2 ods. 1 písm. a), b) alebo c) Zák. č. 451/1991 Zb., objavili sa vrámci bezpečnostnej previerky navrhovateľa umelo vykonštruované skutočnosti, ktoré majú osvedčiť, že vedome spolupracoval so štruktúrami bývalej ŠtB. Navrhovateľ tieto skutočnosti považuje za nepravdivé a difamujúce. Odporca tým, že dal masovokomunikačným prostriedkom k dispozícii rôzne časti registračných

protokolov a to aj napriek písomnému upozorneniu navrhovateľa, tak porušil jeho práva. Prílohou návrhu boli aj listy navrhovateľa adresované predsedovi Správnej rady ÚPN, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 45/03-42 zo dňa 13.01.2003.

Tunajší súd návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol vzhľadom na jeho neurčitosť a nevykonateľnosť ako aj preto, že odporca pokiaľ plní povinnosti uložené zákonom, nemôže zasahovať do zverejnených údajov a nemôže z nich vyňať ani do nich pridať žiadnu osobu.

Po začatí konania navrhovateľ zmenil petit návrhu tak, že žiadal, aby súd určil, že navrhovateľ bol neoprávnené evidovaný v materiáloch bývalej ŠtB – KS ZNB Správy ŠtB Bratislava ako jej spolupracovník, agent a aby súd nariadil odporcovi povinnosť vymazať meno navrhovateľa z internetových výstupov Ústavu pamäti národa (ÚPN), ktoré informujú o registračných protokoloch, agentúrnych a operatívnych zväzkoch bývalej ŠtB a nariadil odporcovi povinnosť priložiť k archivovanému spisu registračné číslo 10615 a tiež registračné číslo 46201 a registračné číslo 65361, rozsudok Okresného súdu Bratislava II. Súd túto zmenu uznesením na pojednávaní dňa 07.12.2005 pripustil.

Právna zástupkyňa navrhovateľa na odôvodnenie návrhu uviedla, že odporca šíri nepravdivé informácie, že navrhovateľ bol vedomým spolupracovníkom, agentom bývalej ŠtB. Dôkazom, že navrhovateľ nebol spolupracovníkom, agentom je aj skutočnosť, že neboli dodržané povinnosti na základe ktorých sa podľa Smernice pre agentúrno operatívnu prácu ŠtB určovali podmienky spolupráce. Ide teda o nepravdivé a difamujúce údaje, ktoré znižujú dôstojnosť navrhovateľa. Svoj právny názor oprela najmä o Ústavu SR. Navrhovateľ sa stotožnil s vyjadrením právnej zástupkyne a na doplnenie uviedol, že býv. FMV ČSFR mu vydalo lustračné osvedčenie, že nebol agentom ani vedomým spolupracovníkom ŠtB. Vrámci bezpečnostnej previerky o ktorú požiadal Národný bezpečnostný úrad (NBÚ) rozhodol bez vyjadrenia, čo znamenalo, že navrhovateľa nepovažuje za osobu bezpečnostne spoľahlivú. Na základe odvolania navrhovateľa Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 13.11.2003 č.k. 1S 45/2003 zrušil rozhodnutie NBÚ a vrátil mu vec na nové konanie. NBÚ opätovne označil navrhovateľa za bezpečnostne nespoľahlivú osobu. Navrhovateľ sa odvolal na Najvyšší súd SR, ktorý konal vo veci pod č.k. 4 SŽ 137/04. Navrhovateľ uviedol, že žiadal odporcu, aby nezverejňoval o ňom nepravdivé údaje. Niekoľko registračných čísiel, ktoré má spis vedený na jeho osobu spochybňuje tento spis. Za najzávažnejšiu okolnosť považoval to, že v celom spise nefiguruje jeho písomný súhlas k spolupráci alebo záznam, že sa dohodol s býv. ŠtB na spolupráci a dal ústny súhlas na spoluprácu. Písomná správa o viazaní nachádzajúca sa v spise reg. Č. 10615 je falzifikát. V čase viazania bol preukázateľne v zahraničí, o čom existuje písomný dôkaz – potvrdenie obchodnej banky Švédska Skandinaviska banken zo dňa 18.08.1967. V spise býv. ŠtB vedeného na jeho osobu sú aj zásadné nepresnosti o jeho funkcii v študentskom hnutí a tvrdenie, že prijal príchod spojeneckých vojsk v auguste 1968 bez výhrad je nepravdivé rovnako ako aj zápis, že bol získaný k spolupráci na základe dobrovoľnosti. Ako študenta vyhľadávali navrhovateľa v roku 1967 príslušníci býv. ŠtB v súvislosti s jeho činnosťou v medzinárodnej organizácii AISEC a výjazdmi do zahraničia. K stretnutiam ad hoc došlo v priestoroch Vysokej školy ekonomickej kde vtedy študoval. Stretnutí sa zúčastňovali rôzni príslušníci a navrhovateľ tieto stretnutia chápal a vysvetľoval si tak, že jeho činnosť ako funkcionára študentského hnutia je pod kontrolou býv. ŠtB. Ukončením vysokoškolského štúdia v roku 1969 sa skončili tieto stretnutia.

Zástupca odporcu uviedol, že Zákon o pamäti národa nie je v rozpore s Ústavou SR, vo svojej činnosti odporca postupoval v súlade so zákonom a aplikovaním ust. § 19 cit.

zákona nespôsobil žiadny neoprávnený zásah do osobnosti navrhovateľa. Poukazujúc na ust. § 12 Občianskeho zákonníka mal za to, že mohol uverejniť listiny osobnej povahy bez súhlasu navrhovateľa. Namietol pasívnu legitímáciu odporcu, ktorý nie je štátnym orgánom ale verejnoprávnou inštitúciou. Zdôvodnil, že navrhovateľ nepreukázal, že bol neoprávnene evidovaný ako tajný spolupracovník. Návrh žiadal zamietnuť.

Na základe vykonaného dokazovania výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s listinnými dôkazmi- Lustračným osvedčením zo dňa 14.08.1992, Rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 1S 45/03-42, rozsudkom Najvyššieho súdu SR, fotokópiami zo zväzku registračného protokolu Krajskej správy ZNB Bratislava č. 10615, spisom registračné číslo 10615 a registračné číslo 46201, Smernicami pre agentúrno operatívnu prácu ŠtB zo dňa 16.05.1962, Smernicami pre agentúrno operatívnu prácu v zahraničí vydanými v auguste 1964, súd rozsudkom č. 11C/52/2005-139 zo dňa 24.05.2006 návrh zamietol. Dôvodom pre takéto rozhodnutie boli skutočnosti, že odporca postupoval v súlade so zák. č. 553/2002 Z.z., pri vydaní prepisu evidenčných záznamov zo zachovaných a rekonštruovaných protokolov zväzkov a ďalších evidenčných pomôcok býv. ŠtB tlačou a na elektronických médiách plnil iba povinnosť uloženú zákonom. Súd poukazujúc na ust. § 12 ods. 2 Občianskeho zákonníka (použitie písomnosti osobnej povahy na úradné účely a na základe zákona bez privolenia osoby) mal za to, že nedošlo k neoprávnenému zásahu do osobnosti navrhovateľa. Odporca navyše nemal zákonné oprávnenie vykonávať zmeny v tých materiáloch, ktoré v súlade so zákonom eviduje. Za najzávažnejší dôvod pre zamietnutie návrhu považoval súd okolnosť, že odporca nie je v spore pasívne legitimovaný, nemá postavenie štátneho orgánu a nie je nástupcom býv. ŠtB, jeho postavenie je upravené osobitným zákonom.

Proti tomuto rozsudku včas podal navrhovateľ odvolanie. Žiadal alternatívne zrušiť rozsudok a vec vrátiť Okresnému súdu Bratislava II na ďalšie konanie alebo rozsudok zmeniť tak, že odvolací súd návrhu vyhovie. Ako dôvody uviedol, že zásahy odporcu do osobnostných práv osôb aj keď ich vykonáva s odvolaním sa na zákon sú v rozpore s ust. článku 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a článku 19 Ústavy SR, ktoré majú prednosť pred obyčajnými zákonmi akým je aj zák. č. 553/2002 Z.z.. Nestotožnil sa so závermi súdu, že odporca nie je pasívne legitimovaný. Namietal tiež, že nikdy nežiadal, aby odporca zasahoval do archívnych materiálov alebo vykonával v nich zmeny.

Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd rozsudkom č.k. 5Co 508/06-169 zo dňa 26.06.2007 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa uloženia povinnosti odporcovi vymazať meno navrhovateľa z internetových a iných výstupov odporcu, ktoré informujú o registračných protokoloch agentúrnych a operatívnych zväzkoch ŠtB potvrdil a vo zvyšku rozsudok zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. V potvrdzujúcej časti odvolací súd dospel k záveru, že požiadavka na odstránenie mena navrhovateľa z elektronických či písomných výstupov odporcu bola uplatnená predčasne nakoľko toto by mohol navrhovateľ žiadať iba v prípade právoplatného rozhodnutia súdu určujúceho, že navrhovateľ bol v materiáloch býv. ŠtB evidovaný neoprávnene. Pokiaľ ide o zrušujúcu časť výroku rozsudku, odvolací súd vyslovil právny názor, že zverejnenie informácie o spolupráci občana s býv. ŠtB ak je táto informácia nepravdivá, predstavuje neoprávnený zásah do osobnostných práv takejto osoby. Podľa názoru odvolacieho súdu odporca je pasívne legitimovaný nakoľko k zásahu do osobnostných práv navrhovateľa došlo zverejnením nepravdivéj informácie (za predpokladu preukázania tejto skutočnosti) odporcom na základe zákona č. 553/2002 Z.z..

Súd prvého stupňa v súlade so závermi odvolacieho súdu vykonal dokazovanie so zameraním na preukázanie alebo vylúčenie spolupráce navrhovateľa s býv. ŠtB. Zároveň sa upriamil na objasnenie toho či boli alebo neboli skutkové a právne predpoklady k tomu, aby bol navrhovateľ oprávnené evidovaný býv. ŠtB.

Odporca predložil ako dôkaz zoznam príslušníkov býv. ŠtB, ktorí podľa spisového materiálu vedeného na osobu navrhovateľa mali prichádzať do styku s navrhovateľom, delimitačný protokol dokumentov býv. I. správy ŠtB, zo 16.03.2003 vrátane príloh ako aj fotokópie spisov reg. č. 10615 a reg. č. 46201 s podväzkami 011, 020, 021, 022, 023, 024, 025, 030.

Právna zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že navrhovateľ trvá na petite návrhu tak, že žiada vydanie súdneho rozhodnutia, ktoré by určilo, že jeho evidovanie v materiáloch býv. ŠtB – KS ZNB – Správy štátnej bezpečnosti Bratislava ako agent a spolupracovník je neoprávnené. V zmysle upresnenia petitu návrhu zo dňa 16.10.2007 žiada tiež, aby súd uložil odporcovi povinnosť pripojiť k archivovaným spisom reg. číslo 10615, reg. č. 46201 a reg. č. 65361 rozsudok Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 11C/52/2005 zo dňa kedy bude rozsudok vo veci vydaný. Zdôraznila, že navrhovateľ v nadväznosti na rozsudok odvolacieho súdu zotrváva na svojom názore, že došlo k neoprávnenému zásahu do jeho osobnostných práv lebo informácie o ňom, že bol spolupracovníkom býv. ŠtB sú nepravdivé. Je povinnosťou odporcu predložiť viazací akt navrhovateľa, ktorý bol podmienkou uzavretia spolupráce, určovali to smernice MV ČSSR. V čase keď malo dôjsť k viazaciemu aktu v budove KS ZNB v Bratislave dňa 07.07.1967 navrhovateľ preukázal, že sa zdržiaval v zahraničí. Od 03.07.1967 do 18.08.1967 pracoval vo Švédsku v banke Skandinaviska bank. Pokiaľ odporca nepredloží iný dôkaz, ktorým by preukázal opak tvrdenia navrhovateľa je dôvod, aby súd žalobnému návrhu vyhovel. Navyiac bez súdneho rozhodnutia vznikajú navrhovateľovi problémy na pracovisku z hľadiska jeho kariérnej práce.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi odmietol okolnosť, že bol agentom a spolupracovníkom býv. ŠtB. K spolupráci sa nezaviazal, žiadny viazací akt nepodpísal a ani ústne nedal súhlas k spolupráci. Zhromaždené materiály býv. ŠtB považoval za nehodnoverné, pričom citoval v tomto smere aj Rozkaz MV ČSSR č. 13 zo dňa 16.05.1962. Poukázal na manipuláciu so spisom reg. číslo 46201 zo strany zodpovedného pracovníka ÚPN ako to vyplýva z uznesenia OR PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície Bratislava 2, ČVS:ORP-1081/1-OVK-B2-2005 zo dňa 18.04.2007. Viazací akt nachádzajúci sa v spise reg. č. 10615 navrhovateľ považuje za falzifikát. Okrem toho uvedený spis obsahuje deväť nepravdivých údajov, čo preukázal predloženými listinnými dôkazmi. V prospech jeho osoby a proti vedomej spolupráci s ŠtB svedčí aj rozsudok NS SR č.k. 1 Sž 26/2006 zo dňa 18.09.2007, ktorý zrušil rozhodnutie NBÚ, Lustračné osvedčenie, že nie je osobou uvedenou v § 2 ods. 1 písm. a), b) alebo c) Zák. č. 451/1991 Zb. a právoplatný rozsudok NS SR č.k. 4Sž 137/2004 z 08.03.2006. Čo sa týka vecného daru hodínok Seiko Quartz potvrdenie o ich prevzatí, ktoré on nepodpísal považuje za falzifikát. Výrobca hodínok Seiko Quartz mu písomne potvrdil, že označené výrobné číslo hodínok (LC 882 160) nie je výrobným číslom značky Seiko Quartz.

Zástupca odporcu odmietol tvrdenie, že sa manipuluje so spismi navrhovateľa. Uznesenie vyšetrovateľa PZ, ktorý ani nevyzval odporcu, aby sa vyjadril k tejto otázke, má podľa jeho názoru subjektívny charakter vyšetrovacieho orgánu. Do spisu dokladajú listiny potom ako sa dodatočne dohľadajú. Poukázal na to, že aj keď ŠtB bola zločineckou organizáciou riadila sa určitými pravidlami, práca príslušníkov bola periodicky kontrolovaná

a prípadné pochybenia boli sankcionované. Citovaný Rozkaz MV ČSSR z roku 1962 bol vydaný v čase keď začínali súdne rehabilitácie a reagoval na udalosti 50-tych rokov. V súvislosti s úpravou petitu spočívajúcou v povinnosti odporcu pripojiť k archivovaným spisom rozsudok súdu uviedol, že takúto povinnosť by odporca nemohol splniť v prípade spisu reg. číslo 65361, nakoľko uvedeným dokumentom archív nedisponuje.

Zástupca odporcu ďalej uviedol, že registre ani dokumenty nevytvoril, nenesie zodpovednosť za ich obsah a podľa ust. § 26 zákona č. 553/2002 Z.z. nie je povinný overovať presnosť ani pravdivosť dokumentov, má však povinnosť ich zverejňovať. Na preukázanie spolupráce navrhovateľa s býv. ŠtB doručil súdu viaceré dokumenty a oznámil mená býv. príslušníkov ŠtB, ktorí mali prichádzať do styku s osobou navrhovateľa. Čo sa týka viazacieho aktu tento sa v dokumentoch nenachádza preto, že bol skartovaný, existuje však správa o viazaní navrhovateľa. Podľa sekundárnych dokumentov kontakty medzi býv. ŠtB a navrhovateľom prebiehali od októbra 1966. Smernice pre agentúrno operatívnu prácu ŠtB obsahovali výnimku, keď nemuselo dôjsť k podpísaniu spolupráce a to z dôvodu možného narušenia vybudovaných vzťahov. Podľa názoru odporcu spolupráca navrhovateľa s býv. ŠtB sa uskutočňovala na základe rozkazov s Smerníc MV ČSSR a je možné konštatovať podľa spisu reg. číslo 10615 spoluprácu s KS ZNB – Správa ŠtB Bratislava, podľa spisu reg. číslo 65361 spoluprácu s Vojenskou kontrarozvedkou a podľa spisu reg. číslo 46201 s rozvedkou. V roku 1989 podľa dokumentov v spise reg. číslo 46201/11 bol navrhovateľ odporučený ako spolupracovník pre II. Správu centrálneho ZNB. Viac k spolupráci by mohol objasniť spis reg. číslo 65361, ako aj výsluch jednotlivých príslušníkov ŠtB, ktorých mená odporca predložil súdu. V spise reg. číslo 46201/11 sa nachádza priebeh spolupráce navrhovateľa s býv. ŠtB a sú tam uvedené aj skutočnosti potvrdzujúce spoluprácu a ktoré chýbajú v spise reg. číslo 10615. Podľa odporcu nie je vysvetliteľné akoby býv. ŠtB zaviedla na jednu osobu agentúrny zväzok a tento si posúvala podľa pracoviska alebo miesta kde sa dotyčná osoba nachádzala. Znamenalo by to, že od roku 1967 do roku 1989 rôzne útvary ŠtB a rôzni príslušníci manipulovali s týmto zväzkom.

Súd v súlade so zrušujúcim rozsudkom odvolacieho súdu na preukázanie alebo vylúčenie spolupráce navrhovateľa s býv. ŠtB vykonal podľa návrhu odporcu dokazovanie výsluchom svedkov – osôb uvádzaných v registračnom spise ako býv. príslušníkov ŠtB, ktorí prišli do styku s navrhovateľom. Vzhľadom na používanie krycích mien týchto osôb a potrebu zistenia ich občianskych mien a adres bydliska opakovanými dopytmi na MV SR a Register obyvateľov SR, MŠ ČR sa zisťovali tieto údaje bez ktorých by sa nedal zabezpečiť ich výsluch ako svedkov. Rovnako súd musel postupovať aj v prípade overenia predloženého dokladu o úmrtí jedného z navrhovaných svedkov.

Svedok Jozef Ebst uviedol, že od roku 1970 alebo 1971 pracoval ako príslušník ZNB v zaradení na I. správu ZNB v Prahe. V roku 1978 až 1983 pôsobil na Československom zastupiteľskom úrade v USA vo Washingtone. S osobou navrhovateľa sa stretol až počas tohto pobytu v USA. Vedel o ňom, že pracuje ako diplomatický pracovník. Bližšie styky neudržiavali, vzájomne sa nevyhľadávali. Svedok uviedol, že nemal vedomosť, že navrhovateľ mal pôsobiť ako tajný spolupracovník. Medzi svedkom a navrhovateľom bol taký istý vzťah ako aj medzi ostatnými diplomatickými pracovníkmi. Svedok počas svojho pôsobenia vo Washingtone ako pracovník rozvedky riadil iba cudzincov. Keď pracoval v centrále v Prahe spracovával vyhodnotenia práce agentov v zahraničí. S jednotlivými spolupracovníkmi ani s ich spismi neprichádzal do styku. Podklady do vyhodnotení dostával od rezidentov pôsobiacich v zahraničí. Svedok potvrdil, že on vypracoval predložené vyhodnotenia spolupráce z obdobia rokov 1975 až 1977 na ideového spolupracovníka

s krycím menom Rudoš z podkladov zaslaných rezidentúrou vo Washingtone. Vyhodnocoval to, čo sa uvádzalo v podkladoch. Ako spracovateľ vyhodnotenia nemal povinnosť skúmať pravdivosť obsahu podkladových materiálov.

Svedok Oldřich Starý uviedol, že pracoval v I. Správe ZNB Praha od roku 1973 do roku 1986. Od 21.08.1978 do septembra 1983 pôsobil v USA vo Washingtone. Osobu navrhovateľa poznal ako pracovníka Čs. zastupiteľského úradu. Udržiavali spolu bežné pracovné kontakty. Podľa svedka navrhovateľ nebol tajným spolupracovníkom I. Správy ZNB. Svedok iba vykazoval navrhovateľa vo svojich materiáloch ako ideového spolupracovníka, aby podporil informácie, ktoré získal z verejných zdrojov. Vedel, že hodnota informácií navrhovateľa z jeho pracovného pôsobenia je v centrále v Prahe vysoko hodnotená. Preto na zvýraznenie hodnovernosti svojich informácií pre I. Správu FMV uvádzal ako zdroj navrhovateľa. Svedok uviedol, že si mohol zobrať tiež správy, ktoré navrhovateľ poskytoval veľvyslancovi, pričom centrále oznámil, že ich má priamo od navrhovateľa. Žiadne oficiálne informácie mu však navrhovateľ neposkytoval. Svedok uviedol, že zneužil ochotu a vedomosti navrhovateľa, ktorý mal dobré kontakty a informácie. Tieto využívalo aj Ministerstvo zahraničných vecí hoci nemalo na navrhovateľa žiadnu právomoc. Čo sa týka poskytnutia darov, svedok uviedol, že fakticky žiadny dar navrhovateľovi neodovzdával, ale dar si vymyslel a na navrhovateľa aj písomne vykazoval. Takto konal na pokyn svojho nadriadeného. Svedok zdôraznil, že aj napriek tomu, že v záznamoch spisu je uvádzaný ako riadiaci pracovník, navrhovateľa nikdy neriadil.

Podľa ust. § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa ust. § 12 ods. 1, 2 OZ písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej povolením.

Privolenie nie je potrebné, ak sa použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.

Podľa ust. § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov, a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

Podľa § 1 písm. a), b) bod 5. zák. č. 553/2002 Z.z. o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939 – 1989 a o založení Ústavu pamäti národa a o doplnení niektorých zákonov, účinného od 28.09.2002, tento zákon upravuje

- a) zriadenie Ústavu pamäti národa,
- b) evidovanie, zhromažďovanie, sprístupňovanie, zverejňovanie, správu a využívanie dokumentov bezpečnostných orgánov Nemeckej tretej ríše a Zväzu sovietskych socialistických republík a tiež bezpečnostných orgánov štátu, ktoré boli vytvorené a zhromažďované v období od 18. apríla 1939 do 31. decembra 1989 (ďalej len „rozhodné obdobie“) a ktoré sa týkali zločinov spáchaných na osobách národnosti slovenskej alebo slovenských občanoch iných národností, teda 5. činnosti bezpečnostných zložiek, ako sú uvedené v § 2.

Podľa § 2 písm. a), b), f), g), h), i) cit. zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) zväzok samostatný dokumentačný súbor založený a vedený bezpečnostnými zložkami a evidovaný v evidenčných pomôckach štatisticko-evidenčného odboru Federálneho ministerstva vnútra, jednotlivých správ bezpečnostných zložiek, evidenčných alebo archívnych pomôckach archívu Ministerstva vnútra (ďalej len „ministerstvo“) alebo štatisticko-evidenčných oddelení krajských správ Zboru národnej bezpečnosti alebo ich predchodcov, zväzok je osobným zväzkom alebo zväzkom s osobnými údajmi
- b) osobným zväzkom je zväzok vedený o konkrétnej fyzickej osobe zaradenej do príslušnej evidencie osôb,
- f) dokumentom všetky druhy zväzkov, podzväzkov, informačných výstupov zo zväzkov, záznamov, personálnych (kádrových) spisov a osobných evidenčných kariet, ktoré sú predmetom prístupňovania alebo zverejňovania podľa tohto zákona,
- g) bezpečnostnou zložkou Štátnej bezpečnosti, Hlavná správa vojenskej kontrarozvedky Zboru národnej bezpečnosti (III. Správa), spravodajská správa Hlavnej správy Pohraničnej stráže a ochrany štátnych hraníc, odbor vnútornej ochrany Zboru nápravnej výchovy, Spravodajská služba Generálneho štábu Československej armády alebo predchodcovia týchto zložiek v období od 18. apríla 1939 do 31. decembra 1989,
- h) Štátnou bezpečnosťou súčasti bývalej Štátnej bezpečnosti, ako zložky Zboru národnej bezpečnosti, 1) Hlavná správa rozvedky Zboru národnej bezpečnosti (I. správa), Hlavná správa kontrarozvedky Zboru národnej bezpečnosti (II. Správa), Správa sledovania Zboru národnej bezpečnosti (IV. Správa), Správa spravodajskej techniky Zboru národnej bezpečnosti (VI. Správa), Správa pasov a víz Zboru národnej bezpečnosti, územné útvary vykonávajúce činnosti týchto súčastí alebo predchodcovia týchto súčastí a útvarov,
- i) Osobou evidovanou ako spolupracovník bezpečnostnej zložky osoba, o ktorej bol kedykoľvek v období od 25. februára 1948 do 31. decembra 1989 Štátnou bezpečnosťou evidovaný zväzok v kategóriách rezident, agent, informátor, držiteľ prepožičaného bytu alebo držiteľ konšpiračného bytu.

Podľa § 19 ods. 1 cit. zák., ústav vydá tlačou a na elektronických médiách prepis evidenčných záznamov zo zachovaných alebo rekonštruovaných protokolov zväzkov a ďalších evidenčných pomôcok Štátnej bezpečnosti z rokov 1939 až 1989, hlavne s údajmi o dátume zavedenia zväzku, jeho pohybe a archivovaní, druhu zväzku a jeho zmene, osobách, ak sa nejedná o cudzincov, alebo objektoch, ku ktorým sú zväzky evidované. Zo zachovaných protokolov zväzkov Hlavnej správy rozvedky Zboru národnej bezpečnosti (I. správa) vydá ústav prehľad objektových zväzkov evidovaných do 31. decembra 1989 a prehľad aktívnych a vplyvných opatrení. Ústav vydá tiež tlačou a na elektronických médiách prepis protokolu zväzkov odboru vnútornej ochrany Zboru nápravnej výchovy v rozsahu objektových zväzkov a zväzkov osôb evidovaných ako spolupracovníci tohto odporu, ak boli využité na prospech štátnej bezpečnosti.

Podľa § 26 ods. 3 cit. zák. ústav nie je povinný overovať, či údaje obsiahnuté v dokumente a údaje získané do informačného systému dokumentov zo zachovaných evidenčných pomôcok uvedených v odseku 2 sú presné alebo pravdivé.

Na základe vykonaným dokazovaním zistených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný a má oporu v zákone.

V archivovanom spise reg. č. 10615 a reg. č. 46201 sú založené písomné správy, záznamy informácií, návrhy, vyhodnotenia spolupráce vyhotovené príslušníkmi býv. ŠtB, riadiacimi pracovníkmi tajného spolupracovníka RUDOLF (Krajská správa ZNB Bratislava) resp. RUDOŠ (I. správa ZNB Praha) podľa ktorých mal tajný spolupracovník byť vedomým

spolupracovníkom, udržiavať pomerne častý styk s riadiacimi príslušníkmi a poskytovať im hodnotné informácie. Ani v jednom z predložených archivovaných písomných materiálov sa nenachádza písomný súhlas navrhovateľa so spoluprácou. Pokiaľ sa týka ústneho súhlasu, ktorý mohol v určitých prípadoch nahradiť písomný súhlas, tento je obsiahnutý iba v správe o viazaní zo dňa 08.07.1967. S poukazom na doklad predložený navrhovateľom, že v čase od 03.07.1967 do 18.08.1967 sa zdržiaval na praxi vo Švédsku, je vierohodnosť uvedenej správy o viazaní spochybnená, nakoľko k viazaniu malo dôjsť dňa 07.07.1967 v budove KS ZNB v Bratislave.

V spise reg. č. 46201 sa nachádza fotokópia záznamu o viazaní ktorý sa tak ako aj nadväzujúce listiny odvolávajú na získanie tajného spolupracovníka býv. Krajskou správou ZNB (ŠtB) v Bratislave dňa 07.07.1967. Okolnosti pravdivosti či nepravdivosti viazacieho aktu – sľubu by mohli osvetliť príslušníci býv. ŠtB s krycím menom nadstrážmajster Benkovský ako riadiaci orgán tajného spolupracovníka a kapitán Lutaš ako nadriadený príslušník Benkovského. Súd mal záujem vypočuť uvedené osoby avšak občianske meno príslušníka Benkovského sa súdu nepodarilo zistiť ani prostredníctvom MV SR a k osobe kpt. Lutáša súd zistil, že zomrel.

Súd ďalšie dokazovanie výsluchmi príslušníkov I. správy ZNB nevykonal nakoľko ako je zrejme z výsluchu vypočutých svedkov nemali poznatky k údajnej spolupráci navrhovateľa a k jeho získaniu príslušníkmi ŠtB býv. KS ZNB Bratislava v roku 1967. Pokiaľ sa týka výpovedi svedka O. Starého, túto znevierohodňuje jeho tvrdenie, že navrhovateľa ako spolupracovníka si vymyslel a na základe pokynu ho viedol ako ideového spolupracovníka nakoľko podľa spisu reg. číslo 46201 bol navrhovateľ uvádzaný I. správou ZNB Praha ako spolupracovník (počas pobytu v zahraničí ako ideový spolupracovník) už od roku 1972, kedy tento svedok ešte navrhovateľa nepoznal. Zo spisového materiálu vyplýva, že navrhovateľ dňa 28.06.1979 prevzal ako vecný dar náramkové hodinky značky Seiko – Quartz, LC 882 160 (výrobné číslo hodiniek). Navrhovateľ predložil súdu doklad výrobcu vyhotovený dňa 01.04.2005 z ktorého vyplýva, že spoločnosť Seiko nemá žiadne záznamy o žiadnych hodiniekách s číslom na ktoré sa navrhovateľ zaujímal (LC 882 160).

Nakoľko predmet konania určuje svojim návrhom navrhovateľ a tento vymedzil petit návrhu tým, aby súd určil, že bol neoprávnene evidovaný v materiáloch býv. ŠtB Krajskej správy ZNB Bratislava ako jej spolupracovník a agent a aby bola odporcovi uložená povinnosť pripojiť k archivovaným spisom reg. č. 10615 a reg. č. 46201 právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 11C/52/2005 vo veci ochrany osobnosti, súd hodnotil dôkazy výlučne k tomu čoho sa navrhovateľ domáhal (§ 153 ods. 2 O.s.p.).

Po vyhodnotení všetkých dôkazov a to ako tvrdení účastníkov konania, výpovedi svedkov ako aj listinných dôkazov dospel súd k záveru, že navrhovateľ bol v materiáloch býv. ŠtB – KS ZNB Správy ŠtB Bratislava evidovaný ako jej spolupracovník a agent neoprávnene. Aj keď v spise KS ZNB Bratislava reg. číslo 10615 sú založené listiny vyhotovené riadiacim príslušníkom agenta, sú pochybnosti, ktoré sa nepodarilo dokazovaním odstrániť či došlo viazaním k získaniu agenta s krycím menom RUDOLF, ktorým podľa spisu reg. číslo 10615 mal byť navrhovateľ. Predovšetkým neprítomnosť navrhovateľa na území býv. ČSSR v čase viazacieho aktu – sľubu kedy kandidát na spoluprácu zásadne podpísal písomný záväzok o spolupráci alebo ak postačovalo udeliť ústny súhlas (čl. 6 Smerníc pre agentúru operatívnu prácu ŠtB účinných od 01.06.1962), spochybňuje záver o oprávnenosti evidencie navrhovateľa ako agenta, spolupracovníka Krajskou správou ZNB (ŠtB) v Bratislave. Keďže odporca nepreukázal oprávnenosť evidencie navrhovateľa ako agenta ŠtB z r. 1967 býv. KS

ZNB – Správou ŠtB v Bratislave a navrhovateľ dokladom o svojom pobyte v zahraničí vyvrátil pravdivosť záznamu o viazaní, súd vyslovil názor, že navrhovateľ bol neoprávnené evidovaný ako agent, spolupracovník.

Súd hodnotil aj analýzu predloženú odporcom k zhodnému postupu orgánov ŠtB v prípade tajného spolupracovníka s krycím menom Holub a Rudolf. Podľa názoru súdu len samotná podobnosť postupov, ktoré vyplývali zrejme zo zaužívanej praxe ŠtB nie je dôkazom, že navrhovateľ bol oprávnené evidovaný ako agent ŠtB a ani prípadná skartácia listín zo zväzkov vedených na osobu Rudolf nemôže byť pričítaná v neprospech navrhovateľa. Nakoľko sa nepreukázal záväzok navrhovateľa k spolupráci s býv. ŠtB z roku 1967 ako základný predpoklad oprávnenosti k jeho evidencii ako agenta – spolupracovníka, je jeho evidencia v materiáloch býv. ŠtB – KS ZNB v Bratislave, neoprávnená. A túto neoprávnenú evidenciu, ktorá sa najmä dotýka cti navrhovateľa a znižuje jeho dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti, treba posúdiť ako neoprávnený zásah do osobnostných práv navrhovateľa chránených ust. § 11 a následne OZ aj keď odporca uvedené údaje svojou činnosťou nevytvoril a ich publikovaním plnil iba zákonnú povinnosť.

Navrhovateľom zvolený prostriedok obrany proti neoprávnenému zásahu formou určenia tejto neoprávnenosti má oporu v ust. § 13 ods. 1 OZ. Vzhľadom na obsah a význam tohto rozhodnutia pre navrhovateľa súd vyhovel jeho návrhu aj v časti uloženia povinnosti pripojiť tento rozsudok po jeho právoplatnosti k archivovanému spisovému materiálu reg. č. 10615 a reg. č. 46201.

Na základe späťvzatia návrhu o prerušenie konania a v časti návrhu o nariadenie odporcovi pripojiť k archivovanému spisu reg. číslo 65361 rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 11C/52/2005 vydaného dňa rozhodnutia vo veci, súd konanie uznesením zo dňa 12.11.2007 č.k. 11C/52/2005-224 ktoré nadobudlo právoplatnosť zastvil (§ 96 ods. 1, 2 O.s.p.).

Odporca uloženú povinnosť pripojiť k archivovaným spisom reg. číslo 10615 a reg. číslo 46201 právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 11C/52/2005 vo veci ochrany osobnosti je povinný splniť do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (§ 160 ods. 1 O.s.p.).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Trovy spočívajú v súdnom poplatku za podaný návrh vo výške 2.500,- Sk a odvolania vo výške 5.000,-Sk a trovách právneho zastúpenia, ktoré boli vyčíslené ako tarifná odmena v zmysle ust. vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (platnej od 01.01.2005) za poskytovanie právnej služby:

1. písomné podanie návrhu na súd dňa 28.02.2005 á 1.154,-Sk + režijný paušál 150,-Sk,
2. návrh na prerušenie konania dňa 03.06.2005 á 1.154,-Sk + režijný paušál 150,-Sk,
3. účasť na pojednávaní dňa 07.12.2005 á 1.154,-Sk + režijný paušál 150,-Sk,
4. účasť na pojednávaní dňa 17.02.2006 á 1.260,-Sk + režijný paušál 164,-Sk,
5. účasť na pojednávaní dňa 24.05.2006 á 1.260,-Sk + režijný paušál 164,-Sk,
6. podanie odvolania dňa 03.08.2006 á 1.260,-Sk + režijný paušál 164,-Sk,
7. účasť na pojednávaní na Krajskom súde Bratislava dňa 26.06.2007 á 1.371,-Sk + režijný paušál 178,-Sk,
8. účasť na pojednávaní dňa 12.11.2007 á 1.371,-Sk + režijný paušál 178,-Sk,
9. účasť na pojednávaní dňa 14.12.2007 á 1.371,-Sk + režijný paušál 178,-Sk,
10. účasť na pojednávaní dňa 06.02.2008 á 1.465,-Sk + režijný paušál 190,-Sk,

11. účasť na pojednávaní dňa 14.03.2008 á 1.465,-Sk + režijný paušál 190,-Sk,
 12. účasť na pojednávaní dňa 12.05.2008 á 1.465,-Sk + režijný paušál 190,-Sk,
 13. účasť na pojednávaní dňa 30.06.2008 á 1.465,-Sk + režijný paušál 190,-Sk,
 14. účasť na pojednávaní dňa 01.12.2008 á 1.465,-Sk + režijný paušál 190,-Sk.
 Spolu trovy za tieto úkony sú 21.106,-Sk.

Právnej zástupkyni patrí aj DPH vo výške 19%, ktorá z jednotlivých úkonov (18.680,-Sk, pre výpočet DPH sa režijný paušál nezapočítava) činí 3.549,20 Sk.

Trovy konania spolu činia 18.680,-Sk + 2.426,-Sk režijný paušál + DPH 3.549,20 Sk spolu 24.655,20 Sk plus náhrada za súdny poplatok 7.500,-Sk = 32.155,20 Sk zaokrúhlene 32.156,-Sk, od 01.01.2009 1.067,38€.

Súd nepriznal trovy konania za úkony upresnenie petitu zo 16.10.2007, záverečný návrh z 10.12.2007, písomné podanie z 20.12.2007 z dôvodu, že takéto úkony nie sú obsiahnuté v citovanej vyhláske.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- v odvolaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli predložené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V Bratislave, dňa 01.12.2008

JUDr. Zlata Mrázová
sudkyňa

Za správnosť vyhotovenia:
B. Petrovičová